

چکیده

صنعت بیمه یکی از قوی ترین و مهمترین نهادهای اقتصادی و پشتیبانی کننده سایر نهادهای اقتصادی و خانوارها تلقی می شود. با توجه به تشدید رقابت در این صنعت، امروزه در تمام سازمان های فعال در این صنعت بحث کارایی و بهره وری به صورت یک الزام مطرح شده است و شرکت های فعال در صنعت بیمه باید همواره به پیش عملکرد خود، شعب و نمایندگی هایشان بپردازند. از جمله مشکلات روش های موجود ارزیابی سازمان ها تاکید بر یک یا چند شاخص اصلی و همچنین قضاوت های ذهنی است. بنابراین برای مقابله با مشکلات مذکور در این پژوهش ارزیابی کارایی و محاسبه شاخص مالم کوئیست به وسیله تکنیک تحلیل پوششی داده ها انجام شده است. از سوی، در به کارگیری مدل های کلاسیک تحلیل پوششی داده ها معمولاً مشکلاتی رخ می دهد که از آن جمله ضعف قدرت تمایز و توزیع غیر واقعی وزن میان ورودی ها و خروجی ها می باشد. بنابراین پژوهش حاضر مدل تحلیل پوششی داده ها با محدودیت های وزنی را برای مقابله با مشکلات ذکر شده بکار برده است.

کلیدواژه:

بیمه، کارایی، بهره وری، تحلیل پوششی داده ها، شاخص مالم کوئیست، محدودیت های وزنی

مقدمه

امروزه جهان پیرامون ما به دلایل مختلف با سرعتی باور نکردنی در حال تغییر است و سرعت و تنوع تغییرات، تاثیرات عمیقی بر تمام نهادهای جوامع بشری گذاشته است [1]. درحال حاضر صنعت بیمه یکی از مهمترین نهادهای اقتصادی در جوامع و از قوی ترین و مهمترین نهادهای پشتیبانی کننده سایر نهادهای اقتصادی و خانوارها تلقی می شود. با توجه به رقابت های شدید، افزایش آگاهی های مردم، بیکاری، رکود اقتصادی و محدودیت در منابع، امروز در تمام سازمان ها بحث کارایی و بهره وری به صورت یک الزام مطرح شده است.

رتبه بندی شرکت ها و موسسات یکی از مهمترین ابزار های سنجش نقاط قوت و ضعف سازمان ها به شمار می آید، از جمله مشکلات روش های موجود رتبه بندی سازمانها، تاکید عمده آنها تنها بر یک یا چند شاخص اصلی نظیر فروش یا درآمد و عدم جامعیت آنهاست. به عبارتی دیگر، این روشها بجای تعیین برترین شرکت ها، حجیم ترین و بزرگترین آنها را تعیین می کنند. این امر برای سازمان های تولید کننده خدمات به مراتب سخت تر و پیچیده تر است، چراکه شناسایی و تعیین دقیق نهادهای (ورودی ها) و ستاندهای (خروجی ها) پیچیده تر و مشکل تر است. لذا در ارزیابی باید جامعیت آن در فراگیری تمام زوایای کاری لحاظ شود. تحلیل پوششی داده ها (DEA) با قابلیت ها و ویژگیهای منحصر به فرد خود به عنوان یک تکنیک ارزیابی چند معیاره توانسته است به مفهوم ارزیابی در حوزه مدیریت، شفافیت و دقت بالایی ببخشد. همچنین در چند دهه اخیر توانسته است خود را به عنوان یکی از پر کاربردترین تکنیک ها در زمینه ارزیابی مطرح کند [2].

در به کارگیری مدل های کلاسیک DEA معمولاً دو مشکل رخ می دهد. که یکی در

رابطه با ضعف قدرت تمایز و دیگری توزیع غیر واقعی وزن میان ورودیها و خروجیها است. مسئله ضعف قدرت تمایز زمانی ظهور می کند که تعداد واحدهای تحت ارزیابی به اندازه کافی در مقایسه با مجموع تعداد ورودی ها و خروجی ها بزرگ نباشد. در این حالت مدل های کلاسیک تعداد زیادی از واحدهای تصمیم گیرنده (DMU) را به عنوان کارا معرفی می کنند. مسئله وزن های غیر منطقی زمانی بروز می کند که مدل وزن

ارزیابی کارایی و بهره وری شعب شرکت سهامی بیمه ایران بر اساس تکنیک تحلیل پوششی داده ها و شاخص مالم کوئیست با در نظر گرفتن محدودیت های وزنی

عبدالحسین جعفرزاده (نویسنده مسئول)
کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی دانشگاه تهران

ah.jafarzadeh@alumni.ut.ac.ir

دکتر حسین صفری

دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

دکتر محمد رضا مهرگان

استاد دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

های خیلی کوچک یا بزرگی به یک ورودی یا یک خروجی تخصیص دهد که این امری غیر منطقی و غیر مطلوب است [۳]. به این ترتیب یک واحد ناکارا در یک سناریوی حداکثر سازی کارایی ممکن است وزن صفر را برای ورودی ها و خروجی هایی که در آنها بدترین عملکرد را دارد را انتخاب کرده و به عنوان بهترین واحد شناخته شود. این موضوع ممکن است توسط تصمیم گیرندگان و همچنین تحلیل گران که بعد از صرف زمان برای انتخاب مناسب ترین ورودی ها و خروجی ها متوجه می شود بعضی از معیارها به طور معمول توسط واحد تحت بررسی نادیده گرفته شده اند پذیرفتنی نباشد برای کنترل دامنه تغییرات وزن ورودی ها و خروجی ها در جواب های بهین نیاز داریم محدوده ای تعریف کنیم. همچنین اگر شاخص ها اهمیت مشخصی از دیدگاه مدیریت و تصمیم گیر داشته باشند، طبق نظر آنان می توان دامنه تغییرات وزن ورودی ها و خروجی ها را کنترل و محدود کرد. در تحلیل پوششی داده برای کنترل دامنه تغییرات و اعمال نظر خبرگان از محدودیت های وزنی استفاده می شود. با این کار نتایج حاصل بیشتر با نظر مدیران منطبق خواهد بود و افزودن این محدودیت های وزنی باعث اعمال اهمیت نسبی بین شاخص ها توسط وزن ورودی ها و خروجی ها می شود [۴].

همچنین در به کارگیری مدل های کلاسیک DEA معمولاً مباحث خروجی های نامطلوب و ورودی های غیر اختیاری نادیده گرفته می شود. در عمل باید توجه داشت که سازمان ها همواره به دنبال حداکثر کردن ستانده ها و حداقل کردن نهاده ها نیستند. زیرا ورودی ها و خروجی ها می توانند مطلوب (خوب) و نا مطلوب (بد) باشند. همچنین باید در نظر داشت متغیر های غیر اختیاری در اختیار مدیر یت نمی باشند در حالی که مدیریت ناچار به کار گیری آنها است. از طرف دیگر، شاخص بهره وری مالم کوئیست (MI) یکی از مباحث مهم در تحلیل پوششی داده ها است که تغییرات کارایی یک واحد تصمیم گیرنده را بین دو دوره زمانی ارزیابی می کند. شاخص مالم کوئیست به دلیل این که نیازی به داشتن اطلاعات قیمتی و یا سهم از درآمد ورودی ها و خروجی ها ندارد نسبت به شاخص های دیگر از جمله فیشتر و تورنکوئیست دارای مزیت است. روش های بسیاری برای ارزیابی کارایی و بهره وری پیشنهاد شده است که می توان آن ها را به دو گروه کلی روش های پارامتری و غیر پارامتری تقسیم نمود. که روش های پارامتریک مورد تردید اقتصاددانان قرار دارد. اما تکنیک تحلیل پوششی داده به عنوان یک روش ناپارامتریک یکی از پرکاربرد ترین روش ها در ارزیابی کارایی و بهره وری می باشد که در ادامه به آن می پردازیم.

۱. تحلیل پوششی داده ها

تحلیل پوششی داده ها یک روش علمی برای تحلیل عملکرد سازمان های گوناگون در بخش های خصوصی یا دولتی می باشد. هم اکنون از تحلیل پوششی داده ها به طور وسیعی در کشورهای صنعتی استفاده می شود که در این زمینه، تحقیقات زیادی توسط محققین انجام شده است. و بنابر ادعای پدید آورندگان روش تحلیل پوششی داده ها، پس از پیدایش این روش بیش از هزاران مقاله و کتاب در این خصوص تدوین و بسیاری از مراکز تحقیقاتی بر روی آن فعالیت داشته اند [۵]. در این خصوص، چارنز و همکاران در سال ۱۹۷۸ مدلی به منظور اندازه گیری کارایی واحد های تصمیم گیرنده ارائه دادند که به مدل CCR معروف است [۶] که به شکل زیر است:

$$\begin{aligned} \text{Max } Z_o &= \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{ro}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{io}} \quad (J-1) \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} / \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n, \\ & v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s \end{aligned}$$

$$Y = (y_1, \dots, y_s) \quad X = (x_1, \dots, x_m)$$

که در آن u_r و v_i به ترتیب ماتریس های ورودی و خروجی داده های مشاهده شده می باشند. و وزن ورودی

نام و وزن خروجی نام واحد جزم است. سپس در سال ۱۹۸۴ مدل هایی برای تخمین کارایی های تکنیکی و مقیاس واحدهای تصمیم گیرنده توسط بنکر و همکاران معرفی گردید [۷]. دپرینس و همکاران در سال ۱۹۸۴ مدلی دیگر علاوه بر مدل های پایه ای DEA به نام مدل FDH را معرفی کردند [۸]. همچنین مدل Additive در سال ۱۹۸۵ توسط چارنز و دیگران معرفی شد [۹]. و تن در سال ۱۹۹۷ مدل SBM را معرفی کرد [۱۰]. برای معرفی دیگر تحقیقاتی که در زمینه تحلیل پوششی داده ها ارائه شده است، می توان به روش هایی که به بررسی مدل های تحلیل پوششی داده ها با اعمال محدودیت های وزنی پرداخته است اشاره کرد. از جمله می توان به فرضی پور صائن که به دسته بندی انواع مختلف

محدودیت‌های وزنی پرداخته است اشاره کرد [۱۱]. و یا به مقاله محقر و همکاران اشاره کرد که روش جدیدی در اعمال محدودیت‌های وزنی معرفی کردند [۱۲].

۱.۱. محدودیت‌های وزنی

همانطور که گفته شد برای رفع مشکل تخصیص وزن صفر، به بعضی از ورودی‌ها و یا خروجی‌ها، پیشنهاد دادند، که هر DMU اجازه دارد وزن اش را خودش انتخاب کند. اما باید قوانینی برای انتخاب وزن‌ها توسط خود DMU وجود داشته باشد. در غیراین صورت باز ایده ما غیر منصفانه خواهد بود. فرضی پور صائین در سال ۲۰۱۰ انواع مختلف از محدودیت‌های وزنی را به صورت زیر دسته بندی نمود [۱۱]:
محدودیت‌های وزنی مطلق:

$$(g) \quad \rho_r \leq u_r \leq \eta_r \quad (g_1) \quad (F-1)\alpha_i \leq v_{i+1} \leq \psi_i$$

نوع اول ناحیه اطمینان (محدودیت‌های وزنی نسبی):

$$(h_1) \quad \tau_r \leq \frac{u_{r+1}}{u_r} \leq \gamma_r \quad (h_2) \quad (3-1)\alpha_i \leq \frac{v_{i+1}}{v_i} \leq \beta_i$$

نوع دوم ناحیه اطمینان (محدودیت‌های وزنی ورودی - خروجی):

$$\varphi_i v_i \geq u_r \quad (i) \quad (F-1)$$

حروف یونانی $(\sigma_i, \beta_i, \rho_r, \eta_r, \alpha_i, \psi_i, \tau_r, \gamma_r, \varphi_i)$ مقادیری هستند که قضاوت‌های ذهنی خبرگان درباره اهمیت فاکتورهای ورودی و خروجی را در ارزیابی دخیل می‌کنند. محدودیت‌های وزنی مطلق زمانی کاربرد دارند که تصمیم گیرنده (DM) می‌تواند اعداد دقیقی را به عنوان اهمیت نسبی یک معیار در مقایسه با معیار دیگر تعیین نماید. سمت چپ و راست محدودیت‌های (g) و (h) به ترتیب مربوط به اوزان ورودی‌ها و خروجی‌ها می‌باشند. نوع اول ناحیه اطمینان فقط توانایی مقایسه اوزان ورودی‌ها و یا خروجی‌ها را دارد. محدودیتی که توانایی مقایسه اوزان ورودی‌ها با خروجی‌ها را دارد به عنوان نوع دوم ناحیه اطمینان شناخته می‌شود. بنابراین با اضافه کردن محدودیت‌های وزنی نسبی (یا نوع اول ناحیه اطمینان) به مدل فوق مدل AR-CCR به شکل زیر را خواهیم داشت:

$$Max Z_o = \sum_{r=1}^s u_r y_{ro} / \sum_{i=1}^m v_i x_{io}, \quad (5-1)$$

$$s.t. \quad \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} / \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$\alpha_i \leq \frac{v_{i+1}}{v_i} \leq \beta_i, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$\tau_r \leq \frac{u_{r+1}}{u_r} \leq \gamma_r, \quad r = 1, \dots, s,$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s.$$

برای جزئیات بیشتر در خصوص محدودیت‌های وزنی به [۱۳] و [۱۴] رجوع شود.

۱.۲. متغیر محیطی

عوامل محیطی، عواملی هستند که بر کارایی واحد یا بنگاه اثر گذارده و تحت کنترل مدیریت نیستند. این عوامل بر میزان ورودی و خروجی تاثیر گذارده و بطور معمول به عنوان ورودی یا خروجی محسوب نمی‌شوند. موارد زیر نمونه ای از متغیرهای محیطی هستند:

۱- تفاوت در مالکیت بنگاه‌ها مانند "خصوصی، دولتی یا تعاونی"، سهامی و غیر سهامی"، ۲- موقعیت مکانی بنگاه، ۳- میزان قدرت اتحادیه‌های کارگری، ۴- قوانین و مقررات و...

شیوه‌های متعددی برای مد نظر قرار دادن‌های عوامل محیطی در به کارگیری مدل DEA وجود دارد. متغیرهای محیطی می‌توانند مانند ورودی و خروجی و یا متغیر خنثی (Netral Variables) وارد گردد و می‌توانند به صورت اختیاری (تحت کنترل مدیریت) یا غیر اختیاری (Non-Discretionary) فرض شوند. در این پژوهش متغیر محیطی همانند ورودی غیراختیاری مورد بحث قرار می‌گیرد. در اینجا از روش بنکر و

موری ۱۹۸۶ که در ارزیابی ۶۰ مورد DMU که "عمر فروشگاه" یک ورودی غیر اختیاری آن بود استفاده می کنیم. با نوشتن مدل آن به شکل جبری، می توان آن را به صورت مدل CCR اصلاح شده زیر بنویسیم.

$$Max Z_o = \sum_{r=1}^s u_r y_{ro} - \sum_{i \in ND} v_i x_{io} / \sum_{i \in D} v_i x_{ij}, \quad (6-f)$$

$$s.t$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} / \sum_{i \in D} v_i x_{ij} + \sum_{i \in ND} v_i x_{ij} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$v_i \geq \epsilon, \quad i \in D,$$

$$v_i \geq 0, \quad i \in ND,$$

$$u_r \geq \epsilon, \quad r = 1, \dots, s.$$

در اینجا $i \in ND$ و $i \in D$ به مفهوم آن است که ورودی i به ترتیب اختیاری و غیر اختیاری است. همان گونه که مشاهده می کنید،

ورودی های غیر اختیاری، نه ورودی های اختیاری، در تابع هدف ۱-۶ وارد شده اند. مضارب نظیر ورودی های غیر اختیاری ممکن است صفر شوند، اما سایر متغیرها باید مثبت باشند.

۳.۱. خروجی نامطلوب

نگرش کلی در ارزیابی عملکرد واحد ها آن است که کاهش ورودی ها و افزایش خروجی ها موجب بهبود عملکرد و بهترین کارکرد می شود. مدل های متداول تحلیل پوششی داده ها بر این مبنا استوارند. اما در عمل باید توجه داشت که سازمان ها همواره به دنبال حداکثر کردن ستانده ها و حداقل کردن نهاده ها نیستند. زیرا ورودی ها و خروجی ها می توانند مطلوب (خوب) و نامطلوب (بد) باشند. برای مثال تعداد کالای معیوب یک خروجی نامطلوب است که برای بهبود عملکرد می باید کاهش داده شود. فرآیند تولید واحد غیرکاری که همراه با محصول نهایی، آلودگی و ضایعات تولید می کند شامل دو نوع خروجی خوب و بد می باشد که یکی باید افزایش و دو دیگر کاهش داده شوند. مدل های با خروجی ها نامطلوب وظیفه در نظر گرفتن این شرایط را برعهده گرفته اند [۱۵].

برخی نویسندگان روش های اندازه گیری کارایی را با وجود خروجی های نامطلوب ارائه داده اند. روش مرسوم برای حل این مساله بدین گونه است که خروجی های نامطلوب را به ورودی ها تغییرمی دهد و برای پرداختن به مجموعه داده ها از مدل های DEA متداول استفاده می کند. سیفورد و ژو (۲۰۰۳) در محیط بازده به مقیاس متغیر (VRS) روشی را پیشنهاد دادند که ابتدا هریک از خروجی ها نامطلوب را در (-۱) ضرب می کنند و سپس بردار انتقالی مناسب را به گونه ای پیدا می کنند که همه خروجی های نامطلوب منفی، مثبت شوند. شیل (۲۰۰۱) اشاره کرد که این دو تبدیل (تغییر موقعیت و انتقال) همان مرزهای کارایی باشند، اگر چه روش سیفورد و ژو فقط تحت شرایط VRS معتبر است. با این حال، مقدارکاری بدست آمده برای DMU های ناکارآمد در مدل به کار گرفته شده متفاوت است. یکی دیگر از روش های متداول این است که مقدار خروجی نامطلوب را معکوس و آن را به عنوان یک خروجی مطلوب در نظر می گیریم. به دلیل تبدیل غیرخطی این عمل ممکن است باعث دگرذیسی مرزهای کارایی گردد و از این رو وضعیت و مقدار کارایی متفاوتی بدست آید. بنابراین روشی که خروجی های نامطلوب را به ورودی ها تغییرمی دهد و برای پرداختن به مجموعه داده ها از مدل های DEA متداول استفاده می کند همچنان مناسب ترین روش است که به شکل زیر است:

$$Max Z_o = \sum_{r=1}^{s_1} u_r^+ y_{ro}^+ / \sum_{r=s_1+1}^{s_2} u_r^+ y_{ro}^+ + \sum_{i=1}^m v_i x_{io}, \quad (7-f)$$

$$s.t$$

$$\sum_{r=1}^{s_1} u_r^+ y_{rj}^+ / \sum_{r=s_1+1}^{s_2} u_r^+ y_{rj}^+ + \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m$$

$$u_r^+ \geq 0, \quad r = 1, \dots, s_1,$$

$$u_r^+ \geq 0, \quad r = s_1, \dots, s_2.$$

۴.۱. شاخص مالک کوئست

شاخص بهره‌وری مالم کوئیسست یکی از مباحث مهم در تحلیل پوششی داده‌ها است که تغییرات بهره‌وری یک واحد تصمیم‌گیرنده را بین دو دوره زمانی ارزیابی می‌کند. شاخص مالم کوئیسست نخستین بار در سال ۱۹۵۳ توسط فردی به همین نام به عنوان شاخص تحلیل مصرف ورودی‌ها معرفی شد. پس از آن در سال ۱۹۸۲ توسط کیوس و همکاران برای محاسبه تغییر بهره‌وری در دو دوره زمانی بکار گرفته شد [۱۶]. با معرفی تحلیل پوششی داده‌ها در سال ۱۹۷۸ روش‌های محاسبه رشد بهره‌وری به سوی بهره‌گیری از این تکنیک برنامه‌ریزی ریاضی سوق پیدا نمود و در سال ۱۹۹۲ فار و همکاران ایده محاسبه کارایی از فارل^۷ و همچنین محاسبه بهره‌وری از کیوس را ترکیب کرده و شاخص بهره‌وری مالم کوئیسست را مستقیماً از ورودی‌ها و خروجی‌ها و با استفاده از DEA ساختند [۱۷]. همچنین آن را به دو عامل تغییر کارایی و تغییر تکنولوژی تجزیه نمودند. در سال ۱۹۹۴ نیز آن را به تکنولوژی با بازده به مقیاس متغیر تعمیم دادند [۱۸]. و پس از آن تحقیقات زیادی در زمینه شاخص بهره‌وری مالم کوئیسست توسط محققین انجام شده است. این شاخص بر پایه تابع مسافت-محصول است و دارای مزایایی است که از آن جمله:

- از اطلاعات مقداری استفاده می‌کند.
- فروض محدود‌کننده کمتری دارد.
- نیازی به تخمین‌های اقتصادسنجی ندارد [۲].

روش‌های مختلفی برای اندازه‌گیری بهره‌وری وجود دارد که به طور کلی به دو گروه عمده روش‌های پارامتریک (اقتصادسنجی) و ناپارامتریک قابل‌تقسیم هستند. شاخص مالم کوئیسست (MI) حاصلضرب تغییر تدریجی و انتقال مرز می‌باشد، یعنی:

$$(MI) = (F) \text{ انتقال مرز } \times (C) \text{ تغییر تدریجی} = \text{شاخص مالم کوئیسست}$$

عبارت اول بیانگر تغییر نسبی در عملکرد و عبارت دوم معرف تغییر نسبی در مرز استفاده شده برای ارزیابی این عملکردها می‌باشد. حال

$$s \quad (x_0, y_0)^t$$

مقادیر عددی برای مقدار کارایی که توسط مرز اندازه‌گیری می‌شود توسعه داده می‌شود.

$$\delta^2((x_0, y_0)^t) (t=1,2 \text{ and } s=1,2)$$

$$(9-1)$$

با استفاده از علامت فوق، اثر تغییر تدریجی (C) در (۹-۱) را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$C = \frac{\delta^2((x_0, y_0)^t)}{\delta^2((x_0, y_0)^t)}$$

$$(10-1)$$

اثر انتقال مرز (F) در (۹-۱) به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

$$F = \left[\frac{\delta^2((x_0, y_0)^t)}{\delta^2((x_0, y_0)^t)} \cdot \frac{\delta^2((x_0, y_0)^t)}{\delta^2((x_0, y_0)^t)} \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$(11-1)$$

برای محاسبه شاخص مالم کوئیسست (MI)، فرمول زیر (حاصلضرب C و F) بدست می‌آید:

$$MI = \left[\frac{\delta^2((x_0, y_0)^t)}{\delta^2((x_0, y_0)^t)} \cdot \frac{\delta^2((x_0, y_0)^t)}{\delta^2((x_0, y_0)^t)} \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$(12-1)$$

عبارت آخر تفسیر شاخص MI به عنوان میانگین هندسی دو نسبت کارایی است: یکی از این عبارات تغییر کارایی به وسیله تکنولوژی دوره زمانی ۱ و دیگری تغییر کارایی اندازه‌گیری شده به وسیله تکنولوژی دوره زمانی ۲ می‌باشد. همانطور که از فرمول می‌توان مشاهده کرد MI

$$\delta^2((x_0, y_0)^1), \delta^1((x_0, y_0)^2), \delta^2((x_0, y_0)^2), \delta^1((x_0, y_0)^1)$$

شامل چهار عبارت ، و می‌باشد. دو عبارت اول با اندازه‌گیری درون زمانی

$$MI > 1$$

$$s, t = 2 \quad s, t = 1$$

مرتبط است در حالی که دو عبارت دوم برای مقایسه میان زمانی می‌باشد. بیان گر پیشرفت در بهره‌وری کل

$$MI < 1 \quad MI = 1$$

$$DMU_0$$

عوامل از دوره زمانی ۱ به ۲ می‌باشد درحالی که و به ترتیب بیانگر وضع موجود و کاهش در بهروری کل عوامل می‌باشد.

برای محاسبه شاخص مالم کوئیست از مدل های شعاعی با ماهیت ورودی استفاده می‌نمائیم. شاخص مالم کوئیست (MI) شعاعی با ماهیت ورودی، مقادیر درون و میان زمانی را توسط چهار مساله LP زیر اندازه گیری می‌نماید.
[مقدار درون زمانی در ماهیت ورودی]

$$\delta^s((x_0, y_0)^t) = \min \theta$$

$$(13-1)$$

s.t.

$$\theta x_0^t \geq X^s \lambda$$

$$x_0^t \leq Y^s \lambda$$

$$\lambda \geq 0$$

$$Y^s = (y_1^s, \dots, y_n^s) \quad X^s = (x_1^s, \dots, x_m^s)$$

که و به ترتیب ماتریس های ورودی و خروجی داده های مشاهده شده برای دوره زمانی s می باشند. و

$$s = t \quad s, t = 1, 2$$

$$y_0^t, x_0^t$$

بردار ورودی ها و خروجی های واحد تحت بررسی برای دوره زمانی t می باشد. این مساله را برای و حل می‌نمائیم.

$$\delta^s((x_0, y_0)^t) = 1 \quad \delta^s((x_0, y_0)^t) \leq 1$$

تابع هدف ۱-۱۳ بیان می کند که و اگر باشد بیان گر این می باشد که روی مرزهای کارای $(X, Y)^s$

فنی قرار دارد.

[مقدار میان زمانی در ماهیت ورودی]

$$\delta^s((x_0, y_0)^t) = \min \theta$$

$$(14-1)$$

s.t.

$$\theta x_0^t \geq X^s \lambda$$

$$y_0^t \leq Y^s \lambda$$

$$\lambda \geq 0$$

$$(x_0, y_0)^t$$

این مساله برای زوج های (۱و۲) (۲و۱) و (s و t) حل می‌شود. اگر توسط تکنولوژی دوره زمانی s پوشانده نشود، مقدار $\delta^s((x_0, y_0)^t)$

(در صورت وجود) بزرگتر از ۱ خواهد بود. این با مفهوم ابرکارایی پیشنهاد شده توسط اندرسون و پیترسون (۱۹۹۳) متناظر

است [۱۹، ۲۰].

همان طور که گفته شد رتبه بندی شرکتها و موسسات یکی از مهمترین ابزار های سنجش نقاط قوت و ضعف سازمان ها به شمار می آید، و از جمله مشکلات روشهای موجود رتبه بندی سازمانها، تاکید عمده آنها تنها بریک شاخص اصلی نظیر فروش یا درآمد و عدم جامعیت آنها است. لذا در ارزیابی باید جامعیت آن در فراگیری تمام زوایای کاری لحاظ شود. روش های بسیاری برای ارزیابی کارایی و بهره وری پیشنهاد شده است که می توان آن ها را به دو گروه کلی روش های پارامتری و غیر پارامتری تقسیم نمود. روش پارامتریک مورد تردید اقتصاددانان قرار دارد، زیرا در آن فرضیه های جمع پذیری، مشکلات انتخاب فرم تابعی و نقض فرض های کلاسیک برای برآورد ضرایب وجود دارد [۲۰]. همچنین در این روش ها فرض می شود که نوع تابع از یک دوره به دوره دیگر تغییر نمی کند [۲]. تکنیک تحلیل پوششی داده به عنوان یک روش ناپارامتریک یکی از پرکاربرد ترین روش ها در ارزیابی کارایی است. به ویژه در صنعت بیمه، تکنیک تحلیل پوششی داده خود را به شکل ویژه ای مطرح کرده است.

برای مثال در سال ۱۹۹۸ کامینز و زی^۸ به مقایسه روش های مرز کارایی در شرکت بیمه عمر آمریکا پرداختند و به این نتیجه رسیدند که انتخاب روش تخمین کارایی تاثیر مهمی در نتایج مطالعات کارایی دارد [۲۱]. سپس در سال ۱۹۹۹ کامینز و همکاران به بررسی تاثیر ادغام بر کارایی با استفاده از DEA در شرکت بیمه عمر آمریکا پرداختند [۲۲]. در سال ۲۰۰۰ فوکویاما به تئوری و متدولوژی بازده به مقیاس (Returns to Scale) و کشش مقیاس (Scale Elasticity) در تحلیل پوششی داده ها پرداخت. و در نهایت به این نتیجه رسید که درآمد های بالقوه ناشی از دست یابی به کارایی مقیاس در شرکت های تعاونی نسبت به شرکت های سهامی از اهمیت کمتری برخوردار است [۲۳]. در سال

۲۰۰۵ میلادی تعیین کارایی و بازده مقیاس در شرکت بیمه عمر هند با استفاده از DEA توسط تن و ساهو جهت ارزیابی عملکرد شرکت بیمه عمر هند انجام گرفته است [۲۴]. ارزیابی عملکرد مدیریتی در ۲۴ شرکت بیمه غیر عمر تایوان با استفاده از DEA دومرحله‌ای در سال ۲۰۰۶ توسط هوآنگ و کائو انجام شده است. در این تحقیق عملکرد توسط قابلیت بازاریابی در مرحله اول و قابلیت سودآوری در مرحله دوم اندازه‌گیری شده است [۲۵]. ارزیابی کارایی سیستماتیک صنعت بیمه عمر و سلامتی کانادا با استفاده از مدل DEA دو مرحله‌ای در سال ۲۰۰۶ توسط یانگ انجام گرفته است. یانگ در پژوهش خود یک مدل DEA دو مرحله‌ای را برای ارزیابی کارایی سیستماتیک صنعت بیمه ارائه می‌دهد. وهم چنین این مدل جدید اجازه تلفیق عملکردهای تولید و سرمایه‌گذاری را به شرکت‌های بیمه می‌دهد [۲۶]. در سال ۲۰۰۸ میلادی کاربرد DEA شبکه‌ای با استفاده از تجزیه کارایی در شرکت‌های بیمه تایوان توسط کائو و هوآنگ انجام شده است. در این تحقیق سعی شده است کارایی سیستم‌های متشکل از فرآیندهای متعدد و مرتبط با هم که به صورت شبکه می‌باشند، توسط یک مدل DEA که در ارتباط با شبکه است سنجیده شود [۲۷]. برای مطالعات بیشتر در زمینه کاربرد های تحلیل پوششی داده‌ها در صنعت بیمه می‌توان به [۲۸، ۲۹، ۳۰] رجوع کرد. تمامی پژوهش‌های پیشین در صنعت بیمه دیدگاه خیرگان، ورودی‌های غیراختیاری، تغییر کارایی در طی زمان و در اکثر موارد خروجی‌های نامطلوب را نادیده گرفته‌اند. بنابراین هدف این پژوهش اندازه‌گیری کارایی و همچنین بهره‌وری شعب شرکت سهامی بیمه ایران با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها با توجه به موارد فوق ذکر است. بدین منظور پژوهش‌های انجام شده درخصوص ارزیابی شرکت‌های بیمه دولتی و خصوصی در ایران طی سال‌های ۱۳۷۸ تا ۱۳۹۰ بررسی شده و به‌طور خلاصه در جدول ۱-۱ ارائه شده است.

جدول (۱-۱) مدل‌های ارزیابی عملکرد در صنعت بیمه [۲]

پژوهشگران	روش ارزیابی	معیارهای ارزیابی
(دکتر محمد رضا علیرضایی، ۱۳۷۸)	DEA	کارکنان، جمعیت، هزینه‌های اداری، بیمه‌نامه‌های اموال، بیمه‌نامه اشخاص، بیمه‌نامه مسولیت، تعداد خسارت پرداخت شده.
(علی آقا رفیعی، ۱۳۸۳)	EFQM	معیارهای (رهبری، خط مشی و استراتژی، منابع انسانی، شرکتها و منابع، فرآیندها، نتایج مشتری، نتایج منابع انسانی، نتایج جامعه، نتایج کلیدی عملکرد)
(حسین کاظمی کسمایی، ۱۳۸۳)	SFA ^{۱۱}	تعداد شعب، دارایی کل، نسبت حق بیمه زندگی و غیرزندگی، نیروی کار، حق بیمه دریافتی، سرمایه‌گذاری‌های شرکت‌های بیمه‌ای
(مریم دانشور و دیگران، ۱۳۸۵)	DEA	هزینه عمومی و اداری شعبه، مهارت نیروی انسانی، موقعیت جغرافیایی شعبه، تعداد نمایندگان شعبه، تعداد بیمه‌نامه‌های صادرشده به وسیله شعبه، مبلغ خسارت پرداختی به وسیله شعبه، مبلغ خسارت پرداختی
(مژده گلستانی، ۱۳۸۶)	DEA	کل حق بیمه دریافتی، تعداد کل بیمه‌نامه‌های صادر شده، تعداد بیمه‌نامه صادر شده در رشته خاص، خسارت پرداختی، تعداد کل خسارت پرداخت شده، تعدد کل خسارت پرداخت شده در رشته‌های خاص، تعداد کارکنان، تعداد کارکنان بدون تحصیلات دانشگاهی، تعداد کارکنان با تحصیلات دانشگاهی، تعداد کارکنان با سابقه کار پایین، تعداد کارکنان با سابقه کار بالا، سرمایه‌گذاری‌ها
(دکتر هیرش سلطان پناه و دیگران، ۱۳۸۶)	DEA	توزیع و فروش خدمات بیمه‌ای (شعب، نمایندگان و کارگزاران بیمه‌ای)، جمعیت، درصد پرتفوی (بیمه‌اموال و اشیا، بیمه اشخاص یا زندگی، بیمه زیان پول و بیمه مسولیت)، نسبت خسارت، درصد بیمه شخص ثالث خود رو نسبت به عملکرد، تعداد بیمه‌نامه صادر شده، تعداد پرونده‌های خسارتی بررسی شده، درصد کارکرد نمایندگان و کارگزاران
(دکتر عبدالناصر همتی و دیگران، ۱۳۸۶)	DEA	نیروی کار، دارایی‌های ثابت، حق بیمه دریافتی، درآمد‌های حاصل از سرمایه‌گذاری
(دکتر عادل آذر و مریم دانشور، ۱۳۸۶)	DEA	هزینه‌های عمومی و اداری، مهارت نیروی انسانی، تعداد نمایندگان، موقعیت جغرافیایی، تعداد بیمه‌نامه صادره، مبلغ بیمه‌نامه صادره، تعداد خسارت پرداختی، مبلغ خسارت پرداختی

تعداد نمایندگی شعبه، تعداد نیروی انسانی با احتساب تحصیلات، هزینه جاری هر شعبه، تعداد و ارزش بیمه نامه صادره، تعداد و ارزش خسارت پرداخت شده	DEA	(محمد فلاح کوشک مهدی، ۱۳۸۶)
تعداد پرسنل، تعداد رشته های مورد فعالیت، ارزش دارایی های ثابت، مساحت، درآمد، تعداد بیمه نامه های صادر شده، خسارت پرداختی بیمه نامه صادر شده یا تعداد خسارت پرداختی	DEA	(علی محمدی و سمیه محمد حسین زاده، ۱۳۸۶)
دارایی های ثابت، نیروی کار، خسارت و کارمزد پرداختی، حق بیمه دریافتی، درآمد حاصل از سرمایه گذاری، ذخایر فنی، ارزش افزوده	DEA	(جعفر عبادی و حجت الله باقرزاده، ۱۳۸۶)
معیارهای(مالی، فرآیند های داخلی، رشد و یادگیری و مشتریان)	BSC ^{۲۲}	(دکتر حمید رضا حسن زاده و محمد صادق زارع، ۱۳۸۷)
معیارهای(مالی، فرآیند های داخلی، نوآوری و آموزش و مشتریان)	BSC	(دکتر سید مهدی سید مطهری و جمال ولی پور رکنی، ۱۳۸۷)
هزینه های عملیاتی، هزینه های بیمه ای، حق بیمه های مستقیم، حق بیمه های اتکایی، سود حاصل از بیمه کردن، سود حاصل از سرمایه گذاری	DEA	(دکتر منصور مومنی و نادر شاه خواه، ۱۳۸۸)
تعداد پرسنل، تحصیلات مدیر نمایندگی، سابقه کار مدیر نمایندگی، هزینه های عمومی و اداری، هزینه اجاره یا فرصت تملک محل فعالیت، کارمزد نمایندگی های بیمه	DEA	(دکتر حبیب الله دعایی، زهرا نیکخواه فرخانی، ۱۳۸۸)
تعداد شعب، تعداد کارکنان، ارزش بیمه نامه های صادر شده و ارزش خسارت های پرداخت شده	DEA	(دکتر احمد صباحی و محمد فلاح، ۱۳۸۸)
هزینه های شعب، مهارت پرسنلی شعب، تعداد واحدهای صدور و نمایندگان و ستاده های آن عبارتند از حق بیمه تولید شده، تعداد بیمه نامه های صادره تعداد پرونده تشکیل شده خسارتی	DEA	(داود خدمتی، ۱۳۸۸)
دارایی ها، نیروی کار، هزینه بیمه گری، درآمد بیمه گری، درآمد سرمایه گذاری	DEA	(لطیف حنیفه زاده، ۱۳۹۰)
دارایی ثابت شرکت های بیمه، تعداد شعب شرکت های بیمه، هزینه عملیاتی، تعداد پرسنل اداری، درآمد حاصل از حق بیمه در یافتی، درآمد حاصل از سرمایه گذاری، سود خالص دوره، ضریب خسارت	DEA MI	(محمد حسین پور کاظمی و دیگران، ۱۳۹۰)
معیارهای(مالی، فرآیند های داخلی، رشد و یادگیری و مشتریان) و معیارهای(رهبری، کارکنان، استراتژی، شرکت ها و منابع، فرایندها، نتایج کارکنان، نتایج مشتریان، نتایج جامعه و نتایج کلید عملکرد)	BSC EFQM	(نادر مظلومی و مرضیه کشوری فیضی، ۱۳۹۰)
معیارهای (مالی، مشتری، فرآیند های داخلی و رشد و یادگیری)	BSC VIKOR ^{۲۳}	(امیری و دیگران، ۱۳۹۰)

روش پیشنهادی

همان طور که گفته شد مدل کلاسیک DEA برای ارزیابی نسبی واحد ها توسط چارنز و دیگران برای ارزیابی واحد تحت بررسی به صورت زیر ارائه گردید [۶]:

$$Max Z_o = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{ro}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{io}} \quad (I - \theta)$$

s.t:

$$\frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s,$$

نگرش کلی در ارزیابی عملکرد واحد ها آن است که کاهش ورودی ها و افزایش خروجی ها موجب بهبود عملکرد و بهترین کارکرد می شود. مدل های متداول تحلیل پوششی داده ها بر این مبنا استوارند. اما در عمل باید توجه داشت که سازمان ها همواره به دنبال حداکثر کردن ستانده ها و حداقل کردن نهاده ها نیستند. زیرا ورودی ها و خروجی ها می توانند مطلوب و نا مطلوب باشند [۱۵]. همچنین در محاسبه کارایی با استفاده از مدل های تحلیل پوششی داده ها مواردی وجود دارند که در آن ها بعضی از متغیرهای ورودی یا خروجی غیر اختیاری هستند [۳۱]. با توجه به توضیح های ارائه شده در این پژوهش ورودی غیر اختیاری و خروجی نامطلوب را با توجه به ضرورت مساله ارزیابی کارایی شعب به مدل فوق اضافه می کنیم بنابراین داریم:

$$Max Z_o = \frac{\sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{ro}^o - \sum_{i \in ND} v_i x_{io}}{\sum_{r=s_2+1}^{s_1} u_r^o y_{ro}^o + \sum_{i \in D} v_i x_{io}}, \quad (I - \theta)$$

s.t:

$$\frac{\sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{rj}^o}{\sum_{r=s_2+1}^{s_1} u_r^o y_{rj}^o + \sum_{i \in D} v_i x_{ij} + \sum_{i \in ND} v_i x_{ij}} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$v_i \geq \epsilon, \quad i \in D$$

$$v_i \geq 0, \quad i \in ND$$

$$u_r^o \geq \epsilon, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$u_r^o \geq \epsilon, \quad r = s_2, \dots, s_2,$$

اما مدل فوق همچنان دیدگاه خبرگان را نادیده می‌گیرد. همانطور که پیش‌تر گفته شد یکی از راه‌های ترکیب نظرات خبرگان با مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها استفاده از محدودیت‌های وزنی مستقیم است که در بخش ۱-۱ توضیح داده شده است. در این پژوهش از محدودیت‌های وزنی نسبی (یا نوع اول ناحیه اطمینان) استفاده می‌شود. بنابراین با اضافه کردن محدودیت وزنی نسبی ۱-۳ به مدل ۲-۲ خواهیم داشت:

$$Max Z_o = \sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{r_o}^o - \sum_{i \in ND} v_i x_{i_o}^o / \sum_{r=s_2+1}^{s_2} u_r^b y_{r_o}^b + \sum_{i \in D} v_i x_{i_o}^b, \quad (F-1)$$

s.t:

$$\sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{r_j}^o / \sum_{r=s_2+1}^{s_2} u_r^b y_{r_j}^b + \sum_{i \in D} v_i x_{i_j} + \sum_{i \in ND} v_i x_{i_j} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$\alpha_i \leq v_{i+1} / v_i \leq \beta_i, \quad i \in D,$$

$$\phi_r \leq u_r^b / v_i \leq \psi_r, \quad r = s_2, \dots, s_2, i \in D,$$

$$\tau_r \leq u_{r+1}^o / u_r^o \leq \gamma_r, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$u_r^o \geq 0, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$u_r^b \geq 0, \quad r = s_2, \dots, s_2.$$

واضح است که مدل‌های فوق غیر خطی هستند و به وسیله تبدیلات چارنر و کوپر می‌توان آنها (برای مثال مدل ۲-۴) را به شکل زیر به مدل خطی تبدیل کرد.

$$Max Z_o = \sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{r_o}^o - \sum_{i \in ND} v_i x_{i_o}, \quad (F-1)$$

$$\sum_{r=s_2+1}^{s_2} u_r^b y_{r_o}^b + \sum_{i \in D} v_i x_{i_o} = 1,$$

$$\sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{r_j}^o - \left(\sum_{r=s_2+1}^{s_2} u_r^b y_{r_j}^b + \sum_{i \in D} v_i x_{i_j} + \sum_{i \in ND} v_i x_{i_j} \right) \leq 0, \quad j = 1, \dots, n,$$

$$\alpha_i v_i \leq v_{i+1}, \quad v_{i+1} \leq \beta_i v_i, \quad i \in D,$$

$$\phi_r v_i \leq u_r^b, \quad u_r^b \leq \psi_r v_i, \quad r = s_2, \dots, s_2, i \in D,$$

$$\tau_r u_r^o \leq u_{r+1}^o, \quad u_{r+1}^o \leq \gamma_r u_r^o, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$u_r^o \geq 0, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$u_r^b \geq 0, \quad r = s_2, \dots, s_2.$$

در نهایت برای محاسبه تغییرات کارایی واحد تحت بررسی در طول زمان و محاسبه شاخص مالم کوئیست، برای هر واحد چهار مسئله برنامه ریزی خطی درون زمانی و میان زمانی با استفاده از طرح غیر شامل به شکل زیر حل می‌شود.

$$Max \delta^s ((x_o, y_o)^s) = \sum_{r=1}^{s_1} u_r^s y_{r_o}^s - \sum_{i \in ND} v_i x_{i_o}^s, \quad (D-1)$$

$$\sum_{r=s_2+1}^{s_2} u_r^b y_{r_o}^b + \sum_{i \in D} v_i x_{i_o}^s = 1,$$

$$\sum_{r=1}^{s_1} u_r^o y_{r_j}^s - \left(\sum_{r=s_2+1}^{s_2} u_r^b y_{r_j}^b + \sum_{i \in D} v_i x_{i_j}^s + \sum_{i \in ND} v_i x_{i_j}^s \right) \leq 0, \quad j = 1, \dots, n, j \neq o$$

$$\alpha_i v_i \leq v_{i+1}, \quad v_{i+1} \leq \beta_i v_i, \quad i \in D,$$

$$\phi_r v_i \leq u_r^b, \quad u_r^b \leq \psi_r v_i, \quad r = s_2, \dots, s_2, i \in D,$$

$$\tau_r u_r^o \leq u_{r+1}^o, \quad u_{r+1}^o \leq \gamma_r u_r^o, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$u_r^o \geq 0, \quad r = 1, \dots, s_2,$$

$$u_r^b \geq 0, \quad r = s_2, \dots, s_2,$$

$$t, s \in 1, 2$$

مطالعه موردی

معیارهای مورد ارزیابی در این پژوهش ابتدا از مطالعه کتب و مقالات علمی خلاصه شده در جدول (۱-۱) بدست آمده و سپس با مصاحبه با خبرگان شرکت سهامی بیمه ایران تعدیل شده است. با توجه به تعریف معیارهای ورودی (قبل کنترل و غیر قابل کنترل) و خروجی (مطلوب و

نامطلوب) معیارهای فوق در دو گروه متغیرهای ورودی و متغیرهای خروجی، دسته بندی شدند. و در نهایت در این تحقیق از پنج معیار ورودی و هفت معیار خروجی جهت ارزیابی استفاده شده که در جدول (۳-۱) ارائه شده است:

جدول (۳-۱) معیارهای ارزیابی

خروجی ها:	ورودی ها:
O ₁ =مانده عملیات	I ₁ =امتیاز پرسنل
O ₂ =امتیاز حق بیمه	I ₂ =امتیاز نمایندگان (حقیقی و حقوقی)
O ₃ =امتیاز تعداد بیمه نامه	I ₃ =وجه نقد
O ₄ =تعداد پرونده های بررسی شده خسارتی شعبه	I ₄ =هزینه اداری و پرسنلی
O ₅ =تعداد پرونده های بررسی شده خسارتی سایر شعب	I ₅ =امتیاز موقعیت مکانی (غیر قابل کنترل ND)
O ₆ =بدهکاران بیمه ای (خروجی نامطلوب O ^{b1})	
O ₇ =نسبت خسارت (خروجی نامطلوب O ^{b2})	

پس از مشخص شدن معیارهای ارزیابی میزان اهمیت معیارها و ارجحیت آنها نسبت به یکدیگر از طریق پرسشنامه و به کمک نظر خبرگان (۳۰ خبره) با استفاده از تکنیک شبکه F-PROMETHEE بدست آمده که (در این جا بحث نمی شود) در زیر ارائه شده است:

جدول (۳-۳) حداقل و حداکثر نسبت های وزنی معیار های خروجی به خروجی اول

حداکثر	نسبت	حداقل
1.000	O ₁ /O _{1.000}	
1.875	O ₂ /O _{0.229}	
1.938	O ₃ /O _{0.229}	
1.875	O ₄ /O _{0.229}	
1.938	O ₅ /O _{0.229}	

جدول (۳-۳) حداقل و حداکثر نسبت های وزنی معیار های ورودی ها و خروجی های نامطلوب به ورودی اول

حداکثر	نسبت	حداقل
1.000	I ₁ /I _{1.000}	
3.800	I ₂ /I _{1.019}	
5.025	I ₃ /I _{1.019}	
3.800	I ₄ /I _{1.019}	
2.400	I ₅ /I _{1.0276}	
3.625	O ₁ /I _{1.0276}	
5.725	O ₇ /I _{1.0478}	

شرکت سهامی ایران بزرگترین شرکت بیمه عمر و غیر عمر در کشور ایران است که حدود شصت در صد بازار ایران را در دست دارد. این شرکت دارای بیش از ۲۰۰ شعبه در تمام ایران است. واحد های تصمیم گیری در این پژوهش، تعداد ۱۹۶ شعب شرکت سهامی بیمه ایران بوده که

البته این شعب توسط این شرکت معرفی شده است که ارزیابی و رتبه بندی آنان برای این شرکت حائز اهمیت می باشد. برای ارزیابی شعب از مدل ۳-۵ استفاده شده و خلاصه نتایج آن در جدول (۳-۴) و نتایج کامل آن در پیوست ۱ ارائه شده است. همانطور که در جدول ۳-۴ مشاهده می شود میزان کارایی واحد تحت بررسی دوره اول (T1) باتوجه به مرز دوره اول (T1) و دوره دوم (T2) باتوجه به مرز دوره دوم (T2) به ترتیب در ستون های دوم و پنجم نمایش داده شده است. همچنین میزان کارایی دو دوره میان زمانی در ستون های سوم و چهارم ارائه شده است. عبارت Eff(T1) و عبارت Eff(T2) به ترتیب به معنی واحد تحت بررسی در دوره اول و دوم است. همچنین عبارات Tech(T1) و Tech(T2) به ترتیب به معنی تکنولوژی مرز کارایی در دوره اول و دوم است. همانطور که مشاهده می شود بیشترین میزان پیشرفت بهره‌وری براساس شاخص مالم کوئیست (MI) به ترتیب مربوط به واحد های (شعب) ۱۹۴، ۱۰۱، ۱۱۵، ۱۹۳ و ۱۵۹ می باشد. همچنین بیشترین میزان پسرفت بهره‌وری به ترتیب مربوط به واحد های ۶، ۱۰۰، ۹۳، ۱۸۵ و ۷۸ می باشد. و میزان پیشرفت و پسرفت بهره‌وری سایر واحد ها را می توان در ستون آخر جدول ۳-۴ مشاهده کرد. علاوه براین میزان تغییر تدریجی (C) و انتقال مرز (T) به ترتیب در ستون های ششم و نهم نمایش داده شده است.

جدول (۳-۴) نتایج اثر تغییر تدریجی، اثر انتقال مرز و شاخص مالم کوئیست و رتبه بندی شعب

رتبه	MI	T	Φ_2	Φ_1	C	Eff(T2)- Tech(T2)	Eff(T2)- Tech(T1)	Eff(T1)- Tech(T2)	Eff(T1)- Tech(T1)	شعب
92	0.873	1.029	1.046	0.984	0.848	0.629	0.658	0.754	0.742	شعبه ۱
23	1.174	1.273	1.181	1.078	0.922	0.697	0.823	0.701	0.756	شعبه ۲
173	0.46	0.838	0.936	0.895	0.549	0.173	0.162	0.352	0.315	شعبه ۳
74	0.93	1.128	1.097	1.028	0.824	0.507	0.556	0.598	0.615	شعبه ۴
21	1.256	1.247	1.128	1.106	1.008	0.517	0.583	0.464	0.513	شعبه ۵
196	0.114	1.188	0.983	1.209	0.096	0.576	0.566	4.953	5.99	شعبه ۶
143	0.668	1.826	1.102	1.657	0.366	0.481	0.53	0.793	1.314	شعبه ۷
49	1.017	1.088	1.011	1.076	0.935	0.357	0.361	0.355	0.382	شعبه ۸
86	0.889	0.938	0.962	0.976	0.947	0.341	0.328	0.369	0.36	شعبه ۹
123	0.787	0.929	0.966	0.962	0.847	0.149	0.144	0.183	0.176	شعبه ۱۰
190	0.366	1.112	0.967	1.151	0.329	0.211	0.204	0.558	0.642	شعبه ۱۱
69	0.938	1.096	1.06	1.034	0.856	0.386	0.409	0.436	0.451	شعبه ۱۲
73	0.933	1.102	1.051	1.049	0.846	0.198	0.208	0.223	0.234	شعبه ۱۳
65	0.963	0.727	0.842	0.864	1.324	0.278	0.234	0.243	0.21	شعبه ۱۴
42	1.03	1.314	1.153	1.139	0.784	0.712	0.821	0.797	0.908	شعبه ۱۵
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
38	1.032	1.12	1.032	1.085	0.922	0.282	0.291	0.282	0.306	شعبه ۱۹۰
114	0.803	1.041	1.018	1.022	0.772	0.562	0.572	0.712	0.728	شعبه ۱۹۱
148	0.662	0.701	0.843	0.831	0.945	0.121	0.102	0.154	0.128	شعبه ۱۹۲
4	1.98	1.063	1.044	1.017	1.863	1.958	2.045	1.033	1.051	شعبه ۱۹۳
1	3.169	0.933	0.969	0.963	3.396	0.523	0.507	0.16	0.154	شعبه ۱۹۴
6	1.759	0.966	1.004	0.962	1.822	0.787	0.79	0.449	0.432	شعبه ۱۹۵
162	0.56	1.15	1.101	1.044	0.487	0.286	0.315	0.562	0.587	شعبه ۱۹۶

نتیجه گیری

رتبه بندی شرکت ها و موسسات یکی از مهمترین ابزار های سنجش نقاط قوت و ضعف سازمان ها به شمار می آید. امتیاز پرسنل، امتیاز نمایندگان (حقیقی و حقوقی)، وجوه نقد، هزینه اداری و پرسنلی، امتیاز موقعیت مکانی (به عنوان ورودی غیر قابل کنترل)، مانده عملیات، امتیاز تعداد بیمه نامه، امتیاز حق بیمه، تعداد پرونده های بررسی شده خسارتی شعبه، تعداد پرونده های بررسی شده خسارتی سایر شعب و در نهایت بدهکاران بیمه ای و نسبت خسارت (به عنوان خروجی نامطلوب) مهمترین معیارهایی هستند که در ارزیابی عملکرد (کارایی و بهره‌وری) شعب بیمه و رتبه بندی آنها بیشترین تاثیر را دارا می باشند. و در همین راستا بهترین روش برای ارزیابی شعب بیمه و رتبه بندی آنها تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها با محدودیت های وزنی (AR-DEA) می باشد که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت و کارایی شعب شرکت سهامی بیمه ایران براساس مدل های آن محاسبه شد. همچنین بهترین روش برای محاسبه بهره‌وری شعب بیمه در طی زمان شاخص مالم کوئیست مبتنی بر در تحلیل پوششی داده تشخیص داده شد. همانطور که در ستون آخر جدول ۳-۴ اشاره شد. بیشترین میزان پیشرفت بهره وری براساس شاخص مالم کوئیست (MI) به ترتیب مربوط به واحدها (شعب) ۱۹۴، ۱۰۱، ۱۱۵، ۱۹۳ و ۱۵۹ می باشد. همچنین بیشترین میزان پیشرفت بهره وری به ترتیب مربوط به واحد های ۶، ۱۰۰، ۹۳، ۱۸۵ و ۷۸ می باشد. بنابراین از شاخص مالم کوئیست علاوه بر نشان دادن پیشرفت و پسرفت شعب برای رتبه بندی آنها نیز می توان استفاده کرد.

فهرست منابع

۱. شریفی قلعه سری، سیده فاطمه. (۱۳۹۰) "اندازه گیری کارایی شبکه فروش بیمه ایران در حوزه بیمه های مسئولیت با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده ها"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۲. جعفرزاده، عبدالحسین. (۱۳۹۲) "ارزیابی کارایی شعب شرکت بیمه ایران و رتبه بندی آنها براساس تکنیک تحلیل پوششی داده ها- پوستر آزاد قابل دسترس (DEA-FDH) و شاخص مالم کوئیست با در نظرگرفتن محدودیت های وزنی"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
3. Bal, H., Orkcu, H.H., and Celebioglu, S. (2010) "Improving the discrimination power and weights dispersion in the data envelopment analysis" *Computers & Operations Research* Vol. 37, No. 1, pp. 99-107.
4. Mohaghar, A., Jafarzadeh, A.H., Soleimani-Sarvestani, M.H., and Moradi-Moghadam, Mohsen. (2013) "A new AR-Interval Data Envelopment Analysis Model for Supplier Selection", *Report and Opinion*, Vol. 5, No. 5, pp. 1-8.
5. Cooper, W.W., Seiford, L., and Tone, K. (2006) "Data Envelopment Analysis: A Comprehensive Text with Models, Applications, References and DEASolver Software, 2nd edition", Boston, Kluwer, Springer.
6. Charnes, A., Cooper, W. W., and Rhodes, E. (1978) "Measuring the efficiency of decision making units", *European Journal of Operational Research*, Vol. 2, No. 6, pp. 429-444.
7. Banker, R. D., Charnes, A., and Cooper, W. W. (1984) "Some methods for estimating technical and scale inefficiencies in data envelopment analysis", *Management Science*, Vol. 30, No. 9, pp. 1078-1092.
8. Deprins, D., Simar, L., and Tulkens, H. (1984) "Measuring Labor Efficiency in Post Offices, In: Marchand, M., Pestieau, P., Tulkens, H. (Eds)", *the Performance of Public Enterprises Concepts and Measurements*, Elsevier, Amsterdam, pp. 243-267.
9. Charnes, A., Cooper, W.W., Golany, B., Seiford, L. and Stutz, J. (1985) 'Foundations of data envelopment analysis for Pareto-Koopmans efficient empirical production functions', *Journal of Econometrics*, Vol. 30, No. 1-2, pp.91-107.
10. Tone, K. (2001) 'A Slacks-based Measure of Efficiency in Data Envelopment Analysis', *European Journal of Operational Research*, Vol. 130, No. 3, pp. 498-509.
11. Farzipoor Saen, R. (2010) "Restricting weights in supplier selection decisions in the presence of dual-role factors", *Applied Mathematical Modelling*, Vol. 34, No. 10, pp. 382-401.

12. Mohaghar, A., Fathi, M.R., and Jafarzadeh, A.H. (2013) "A Supplier Selection Method Using AR-DEA and Fuzzy VIKOR", *International Journal of Industrial Engineering: Theory, Applications and Practice*, Vol. 20, No. 5-6, pp. 2820-2830.
13. Thanassoulis, E., Portela, M.C.A.S., and Allen, R. (2004) "Incorporating Value Judgments in DEA", In Cooper, W. W., Seiford, L.W., and Zhu, J., editors, *Handbook on Data Envelopment Analysis*. Kluwer Academic Publishers, 99-138.
14. Allen, R., Athanassopoulos, A., Dyson R.G., and Thanassoulis, E. (1996) "Weights Restrictions and Value Judgements in Data Envelopment Analysis: Evolution, Development and Future Directions", *Annals of Operations Research*, Vol. 73, pp. 13-34.
15. مهرگان، محمدرضا. (۱۳۸۳) "مدلهای کمی در ارزیابی عملکرد سازمانها (تحلیل پوششی داده‌ها)", تهران، انتشارات دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
16. Caves, D.W., Christensen, L.R., and Diewert, W.E. (1982) "The Economic Theory of Index Numbers and the Measurement of Input Output, and Productivity", *Econometrica*, Vol. 50, No.6, 1393-1414.
17. Fare, R., Grosskopf, S., Lindgren, B., and Roos, P. (1992) "Productivity Changes in Swedish Pharmacies 1980-1989: A non Parametric Malmquist Approach", *Journal of Productivity Analysis*, Vol. 3, No.1-2, pp. 85-102.
18. Fare, R., Grosskopf, S., Norris, M., and Zhang, Z. (1994) "Productivity Growth, Technical Progress and Efficiency Change in Industrialized Countries", *The American Economic Review*, Vol. 84, No.1, pp. 66-83.
19. Cooper, W.W., Seiford, L.M., and Tone, K. (2007) "Data envelopment analysis: A comprehensive text with models, applications, references and DEA-solver software", New York, Springer.
20. Arnade C.A. (1994) "Using data envelopment analysis to measure international agricultural efficiency and productivity", In: *Technical Bulletin No. 1831, United States Department of Agriculture, Economic Research Service, Washington DC*.
21. Cummins, J.D., and Zi, H. (1998) "Comparison of frontier efficiency methods: an application to the US life insurance industry", *Journal of Productivity Analysis*, Vol. 10, No. 2, pp. 131-152.
22. Cummins, J. D., Tennyson, S., and Weiss, M.A. (1999), "Consolidation and efficiency in the US life insurance industry", *Journal of Banking and Finance*, Vol. 23, No. 2-4, pp. 325-357.
23. Fukuyama, H. (2000) "Returns to scale and scale elasticity in data envelopment analysis", *European Journal of Operational Research*, Vol. 125, No. 16, pp. 93-112.
24. Tone, K., and Sahoo, B.K. (2005), "Evaluating cost efficiency and returns to scale in the Life Insurance Corporation of India using data envelopment analysis", *Socio-Economic Planning Sciences*, Vol. 39, No. 4, pp. 261-285.
25. Hwang, S. N., and Kao, T.L., (2006) "Measuring managerial efficiency in insurance companies: an application of two-stage data envelopment analysis", *International Journal of Management*, Vol. 23, pp. 699-720.
26. Yang, Z., (2006), "A two-stage DEA model to evaluate the overall performance of Canadian life and health insurance companies", *Mathematical and Computer Modeling*, Vol. 43, No. 7-8, pp. 910-19.
27. Kao, C Hwang, SN 2008 , Efficiency decomposition in two-stage data envelopment analysis: an application to non-life insurance companies in Taiwan, *European Journal of Operational Research*, vol. 185, pp. 418- 29.
28. Diboky, F., and Ubl, E. (2007). Ownership and efficiency in the German life insurance market: a DEA bootstrap approach. In 34 th Seminar of the European Group of Risk and Insurance Economics, University of Cologne, September.
29. Barros, C.P., Nektarios, M. and Assaf, A. (2010) 'Efficiency in the Greek insurance industry', *European Journal of Operational Research*, Vol. 205, No. 2, pp. 431-436.
30. Xie, X., Lu, W., Reising, J. and Stohs, M.H. (2011) 'Demutualisation, Control and Efficiency in the US Life Insurance Industry', *Geneva Papers on Risk and Insurance*, Vol. 36, No. 2, pp. 197-225.
31. Farzipoor Saen, R. (2009) "Technology selection in the presence of imprecise data, weight restrictions, and nondiscretionary factors", *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 41, No. 7-8, pp. 827-838.

'Data Envelopment Analysis

'Decision Making Unit

'Malmquist Index

'Charnes et al.

⁴Charnes, Cooper, Rhodes

⁵Banker et al.

⁶Deprins et al.

⁷Free Disposal Hull

⁸Charnes et al.

⁹Tone

¹⁰Slack Based Measure

¹¹Seiford and Zhu

¹²Variable Return to Scale

¹³Scheel

¹⁴Caves et al.,

¹⁵Fare et al.,

¹⁶Farrell

¹⁷Cummins and Zi

¹⁸Tone and Sahoo

¹⁹Kao and Hwang

²⁰Stochastic Frontier Analysis

²¹Balanced Score Card

²²Visekriterijumska optimizacija I Kompromisno Resenje in Serbian, which means Multicriteria Optimization and Compromise Solution